

SIMAI MIHÁLY

Kezek

ZSOLTÁROS ÉNEK

*Dózsa György tűzzé-vált keze
sistereggető csontok
még egyszer bélyegezzetek meg
országoló szép haraggal*

*Kőműves Kelemenné keze
te hazányi falból való
virágozz házámig*

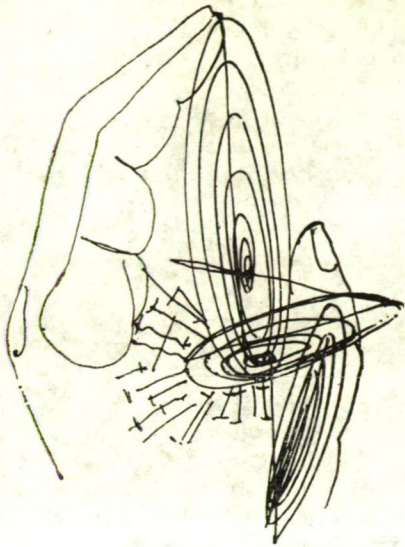
*Szent László kézmetélést parancsoló
királyi jobbja
László király jobbágyának
levágott jobbja
vérzéseim maradtok*

*csillaggá-égett boszorkánykezek
bebalzsamozva mint
udvarába a hold
babonáim maradtok*

*őseim sosem-látott keze
álomi zuhanásaimban
kölépcsőn hullámszásaimban
megmentőim
vállamban porladoztok*

*szabóistvánok Doberdónál amputált keze
nagyjánosok Voronyezsnél lefagyott keze
érelj meg hidegeddel*

*értem meggörcsült
helyettem kisebesedett
megfáradt
kisemmizett kezek
adósotok vagyok míg élek*

kölyökkorom könyveit
kölcsonzó kezek
kisérjetelek még
visszalapoznám
melegségtekig a kőlapokat

anyák nap-keze
ingázók olajárkos keze
csomagyszorongató kártyacsapó
kezek

rég-felnőtt tanítványaim
cinkos kamasz-keze
nélkületek be csonka lennék

imádni és átkozni való kezek
diadalom és megaláztatásom
dobverői

hangoltok a magányban

akácvirágot csírolni való
székfűvirágot fésülni való
éjszakámat liliomozni való
életemre legszebben törő
emlék-kezek
tűzzetek kontyot az égre
hajnalodik

képromboló
könyvégető kezek
veszélyetek akarok lenni

mint ezek a szívemre tévedt
szent kízó és újjáteremtő
kezek

Schéner Mihály
vonalakkal bebalzsamozott
megszázszorított kezei

add a kezed

vért-préselő

kézszorítások harmatoznak
Medgyestől Szegedig Budáig
csillaglik parasztököl nagyapai szentjobb
lobog egy tizujj-katedrális

zakatolásban hozzámkulcsolt
táncforgatagban tölem elszakadt
diákkezek

testvérkezek

ha

keresnétek hol forgok mostanában

kopár idők után
engem bőségre oktatók
jóslatokat beteljesítő kemény kezek
vagytok-e mint én olyan igazán
elégedetlenek?
hívtok-e?
jósolhassam tovább
szébbjét a Szépnek
igazabbját az Igazságnak
Méltóságunk méltóbb diadalát

homokzsák-kéz
árvízzel-birkózók keze
hitess meg
együtt-erőnkkel

szeretők gyujtoványfű keze
tündökölj értem

embriók sosem-lesz keze
már ne szomoríts
ne gyászoltass

fonónők orsó-keze
takarj be engem
nővérek karton angyalok keze
ragadj el engem a kés elől

ellenség csapdájából
jóbarát-kéz
testvér-kéz
szabadíts meg

malterosláda-tenyér
cserép-ujj téglá-ormó
fogj körül otthonos oltalommal
cső-ujjak dróthuzal-ujjak
tárca-tenyerek küllő-ujjak
riogassatok
önmagamra.

KALÁSZOLÓ HIÁNY

anyám anyám anyám
kiázott-szép kezed
sokmedrű ujjaid
mosás után

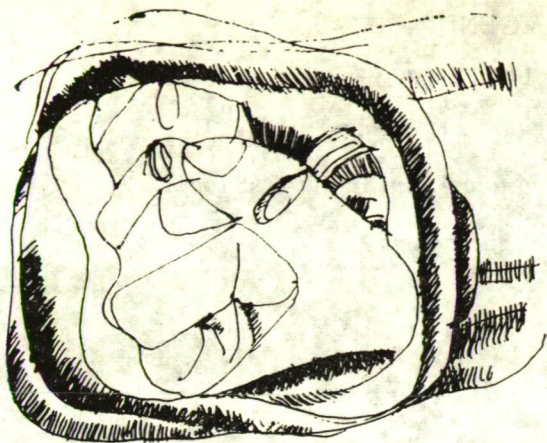
kovásztevő dagasztó
kenyérvető kezed
a kemence-piros
a kemence-meleg

a láznézó hűvös
a gyöngéd csönd-eres
babázó ujjaid
miért nem tördeled

se gyűszű-kupolát
se madárcsont-eget
se érkék csillagot csak
ételt a semminek?

anyám anyám anyám
viaszérrett kezed
learatás előtt
learatás után

1969. 2. 22. J.

összeráncolt kalász
kicsépelet szeretet
s ez a zöld öncsalás
gyökerek levelek

a semmi síkjai
anyám anyám anyám
a csontult mag felett
kalászoló hiány

a semmi malmai
az őrlő rögök
az őrlő örök
kövek kövek

E HÁROM KAKASSZÓ KÖZÖTT

Ötujj-csillag
Cselekvő-csillag
sugaraidban állok

születés
szerelem
halál
e három kakasszó között
te adsz jelt minden változásra

micsoda formák rögzödtek belénk
bombatölcsérek romhalmok árkok
micsoda ütőszeg-körök
micsoda fém-limányok

szeretlek
Cselekvő-csillag
mert gyűlöled
ezt az idomtalan világot

s így együtt a mindenség öntött
öntőformája — mi
múltat olvaszt torzókat tördel
ez a sugár
jövőszázadi

formáz gyönyörűt lesz-rügyes
majd-kupolás ötujjú fényjel
te segíts emberül viaskodni
e végtelen véglegességgel

LEGENDA

*végigsimítani egy kalászon
érezni kasza élet
tükröt tartani napraforgóknak
derékon-
kapni megtáncoltatni a fiatal szilvafát*

*kapálni kiszikkadásig
nap elé
térdelni
megmotozni a földet*

*porával etetni a bőrt
a sebeket a repedéseket*

*kútostor gém kolonc vödör víz
tanyai justiciaként
mérlegelni
az igazságot
mely elvész ég és föld között*

*kubikra fölállalni a fél világot
azt a hegyet zsebkendőmnek a négy
csuromvér sarkában is
elhordani
kettőnk közül
kettőnk közé
babám*

*emlékek jelenideje
megvéniült kéz
rosta és háló
s végül a semmi mágnese*

*de csattog a metszőolló-madár
csőrében venyigével
vörhenyes rózsággal*

*s néha még
végigsimítani egy kalászon
érezni kasza élet
tükröt tartani napraforgóknak
derékon-
kapni megtáncoltatni a fiatal szilvafát*

MEDITÁCIÓ

tűnő
átváltozó kezek
csak nézek utánatok
szemem mélységeibe ti bujdosók árvák
kinyomozhatatlanok

tűnő
átváltozó kezek
bolygó kezek
nélkülem bolygók
záporral az idő ablakát rámveritek
sárkesztyűsek vagytok
habarcskesztyűsek
kenyérszegők és gyümölcsoltók

zeng az ég dörög az üveg

maradva hová tűntetek
kezembe-hűlt
kezemmé-veszett
tenyerek ujjak?

fönn
fönn
a képzelt kéz-erdő
ötágú koronák sátorulnak
fekszem a bozsgó ágbogak alatt
e termő teremtésben
hanyatt
tisztul sötétül az ég forr a folyó
forog a nap
kuszálja szél
a sorsvonalakat

látott és láthatatlan kezek
játszani játszani még veletek

közeledünk lengnek az álom-
ból-vert hidak
s én — hajóul e földön — nektek ajánlom
érvénytelen papírjaimat

